

Epistola ~~XX~~ DANIELI HEINSIO IOHANNES COCCIJUS.

Epistola IX.

D. N. N. IOHANNES COCCIJUS.
 Opella nostra non unam laudatorem habuit atq[ue]
 approbatorem. Primus, qui monerit quippiam,
 est D. Frobenius. cuius laudes propterea mihi
 sunt gratiores, quod ab eodem iudicio et candore
 profectus oportet, à quo admonitio. Nec minus
 gratum est, quod ^{at} illam industriam nostram ad
 molitionem alius cura deponere intelligo. Quamquam
 enim propter labores publicae privataeque susceptos,
 in ipsa obsequi in ipsa re hoc tempore non posse
 videar, tamen ~~propterea~~ confirmat me in illo
 consilio, quod inieram de communicanda cum
 adolescentibus versione Commentarii cuiusdam Rabbi,
 nisi in aliquam sacrae Scripturae librum. Qua tamen
 in ratione nescio an non sit Kimedij Aben Esra praese-
 rendus: praesertim ad psalmos: quia Psalmi in
 omnibus scholis praesentibus discuntur, propterea in eos
 aliquid versari in manibus iuventutis sit utilis. An
 autem Kimedij tum ob praesentem perspicuam et facili-
 tem ^{non minus} ~~et~~ ^{puram} ~~et~~ interpretationis diligentiam,
 quodq[ue] est sapientissimo alienarum sententiarum fidelis
 narrator. Celebre est eius nomen in nostrorum Romanorum
 commentariis. quae res facere possit eius notas vendibili-
 ores. Aben Esra ab omnibus pro Sapiente habetur. Et ipse
 vir grammaticae et philosophiae, maxime mathe-^{maticae}maticae
 peritissimus. Graviter, acute, accuratè, non redundans,
 non corticem, sed ipsum nucleum sententiae confectans.

refert

to tempore
 causas alle-
 uas fere
 satisfecisse
 tur. Vera
 mihi lite-
 declarata
 ia est, ut
 a ex re
 me à ro-
 verem in
 a stuporem,
 em, non
 or parvo
 maximum
 his radios,
 nis me non
 et officium
 Ecclesiae
 mi cas cum
 dare &
 summas
 salutatos

vat. Nam praeteriti temporis culpam officii red in-
 tegratio facile abolet; sed pertinax silentium oblivio-
 nis et neglectus crimen trahit. Ego veri, Vir Excellentis-
 sine, serio testor, ita semper animo meo, praeter eruditionem
 exquisitissimam, obversari imaginem virtutis et meritorum erga
 me tuorum; ut propter hoc quidem omnia mea studia, animum
 et observantiam tibi à me deberi intelligam; illam autem
 suspiciam maxime, atq[ue] in omni studio industriae mea nihil
 magis exoptem, quam testimonium atq[ue] approbationem mediocri-

Stilius epus concisus et admodum, ideoque neq. ad imitatio-
 ne, neq. ad intelligentiam (nisi exercitatis) aptus. Quin
 philosophatur, aenigmati et ^{obscuris} ~~factis~~ indicatio niby
 utitur. Desperabat n. a vulgo illa intelligenda i. a.
 et peritis nota signa profuisse, satis putabat. Ob ea
 rem ~~ad~~ admirationi quide. fuit, sed a plurimis ne-
 glecty. Ex qua re contigisse autumo, ut etia. menda
 non pauca in ipso irreperirent. Iudiciu. epus, quod
 attinet, ~~propofione~~ contortiores sententias prae
 nonnunquam videtur protulisse. Ita acumen iudicij
 iudiciu. in transverfu. egi. Aliquando mysteria
 ostendat, ubi praeter Grammatica. subtilitatem nihil
 est. quale est aenigma in frontispicio. quod ex
 commentario ad Exod. 3. demu. intelli. xi. Scilicet
 multa quae illa. puto posse occurrere, q. no. intelli-
 gam. Et est, ubi q. dudum suspitavi, et de quo
 no. semel D. Martin. p. m. mecu. contulisse memi.
 ut psal. 1: 6. ~~quid sibi~~ ~~quid sibi~~ quid sibi
 vellet, nunquam quivinq. huiusmodi. De qualo. voce
 si doctiss. vir quippiam compert. haberet. libenter
 disto. Equidem ~~hunc~~ locu. ipse habere no. puto
 Et quale. autu. quod dicit ~~in~~ ~~de~~ ~~de~~ non
 intigo. equidem. nisi quod de idis loqui videt. et in
 ita videt. dicere, ut paulo. inteng. + ~~hunc~~ / # Tale
 si fateor a me no. intelligi. Sit ne veri culpa in
 me, an in ipso, dicere non possum. Certu. si aenigmata
 loquitur, Davus sua. no. ad. pp. quae intelli. g. refero
 ad explicatione. h. Scriptura. q. obscura. sunt, a quo
 animo. ignoro.

Prigenij

800
 9:0
 10:0
 11:0
 12:0
 13:0
 14:0
 15:0
 16:0
 17:0
 18:0
 19:0
 20:0
 21:0
 22:0
 23:0
 24:0
 25:0
 26:0
 27:0
 28:0
 29:0
 30:0
 31:0
 32:0
 33:0
 34:0
 35:0
 36:0
 37:0
 38:0
 39:0
 40:0
 41:0
 42:0
 43:0
 44:0
 45:0
 46:0
 47:0
 48:0
 49:0
 50:0
 51:0
 52:0
 53:0
 54:0
 55:0
 56:0
 57:0
 58:0
 59:0
 60:0
 61:0
 62:0
 63:0
 64:0
 65:0
 66:0
 67:0
 68:0
 69:0
 70:0
 71:0
 72:0
 73:0
 74:0
 75:0
 76:0
 77:0
 78:0
 79:0
 80:0
 81:0
 82:0
 83:0
 84:0
 85:0
 86:0
 87:0
 88:0
 89:0
 90:0
 91:0
 92:0
 93:0
 94:0
 95:0
 96:0
 97:0
 98:0
 99:0
 100:0

1000

1000 +

L. 111.
 fol. 67

De altera questione, quam prefatio libri mei
 commisit, cupio doctissimo viro satisfacere. Ego ab
 initio ad verbi divini intelligentiam omnia studia mea
 tetuli. cum autem nescio quomodo plurimum temporis
 atq; opera non modo in hebraea lingua sed etiam Talmudicis
 lectionibus ^{mihi consumere tur} ~~impenderem~~ ^{erat} videbatur aliquibus, seu
 respondendum, qui ^{ut} inabilem sibi meum laborem
 credebant. Hi homines quales na fuerint, nihil
 attinet dicere. Accedebat, quod eodem tempore exi-
 stebatur a nemullis controversia de S. Nilo Novi Testa-
 menti: ^{que} in qua quum omnes interpretes se
 magna cum Hebraicis sermone convenientia reperissent,
 hi, quoniam ignari erant et Hebraei et Graeci ser-
 monis, et ut aliis, quos ipsi contemnere videri vo-
 lebant, aequi facerent, subornabant adolescentes, q
 aliquid in Graecis auctoribus legebant, uti quoru-
 dam locutionu exempla ex Tragicis, Lyricis, Dithy-
 rambicisq; auctoribus conquirerent: ne videlicet
 Hebraismi essent, qui doctis esse videntur. quasi
 scilicet non cu vulgo locuti essent Apostoli,
 aut quod ex Hebraico expressu sit, neque etiam
 esse Graecum; aut ~~quibusdam~~ paucis exemplis loci
 formulis demonstratis ~~totu~~ ^{de} characteret aditu esset.
 Haec controversia quoniam ad me quoq; pertinebat,
 libitum fuit per occasiones, ~~ut opinabatur~~, quantum
 possem, claru ostendere, unde ~~et~~ quo consilio
 factu esset, uti a Nilo ^{inter} Graecoru sanctu

ad tempore
 causas alle-
 leas fere
 si satisfecisse
 ter. Vera
 mihi lite-
 declarata
 rija est, ut
 ia ex re
 me a vo-
 derem in
 ta stuporem,
 non
 et parvo
 maximum
 lis radios,
 vis me non
 et officium
 Ecclesie
 amicus cau-
 dare &
 summas
 salutatos
 em admittit,
 re
 m
 m

L. III. prima
 col. 617. 625.

bat. Nam praeteriti temporis culpam officii red in-
 tegratio facile abolet; sed pertinax silentium oblivio-
 nis et neglectus crimen trahit. Ego vero, Vir Excellentis-
 sime, serio testor, ita semper animo meo, praeter eruditionem
 exquisitissimam, obversari imaginem virtutis et meritorum exa-
 dne tuorum; ut propter hoc quidem omnia mea studia, amore
 & observantiam tui a me deberi intelligam; illam autem
 suspiciam maxime, atq; in omni studio industria mea nihil
 magis exoptem, quam testimonium atq; approbationem mediocri-

disaret, et in Hebraismo tanto pere conueteret.
 Summa est, idem id factum, quod Apost. Cypri-
 ninus Bullingeri, Locke quidem et clari, sed suo more
 et idiomate scripserunt. Id etiam nunc quidem no-
 bis novum fit, ~~ante~~ erat, illis seralis notissimum,
 omninoq; dicendi genus omnino ecclesiasticum et
 prototipum. Bene quod dicit, id genus dicendi
 fuisse Ecclesiasticum. Erat n. Iudeorum Helleni-
 starum, qui vernaculam linguam Graecis uerbis
 utcumq; exprimebant, aut tale idioma in hene-
 ris imbibebant, atq; usi pabunt. Ergo in
 isto idiomate necesse est comparare similitudi-
 nem vernaculi sermonis. Peruariely sermo erat,
 Hebraeus, non is tantum, qui purus in bibliis reliquus est,
 sed etiam qui tunc inter vulgus notior erat et in
 Ecclesia quoq; audiebatur, Syrus, qui ipse
 quoq; suus habet differentias. quanguam
 misallaneum fuisse sermone in composito est.
 Huius sermonis faciem exhibet Talmud et
 libri Talmudici. Ita enim uideor in his posse
 appellare illos libros, qui tab iisdem auditis,
 quibus contentis in Talmude acceptis feruntur
 aut alias in eo citantur, eo aut iis, q; in
 eo auctoris laudantur coactores fuerunt,
 Conscripti fuerunt. Non excipio hic
 Midrasim et Targumin et Zogar et
 si quae alia. Tamen in disarreda p[ro]p[ri]e

A tunc

temporis

fuerant

23
 22
 21
 20
 19
 18
 17
 16
 15
 14
 13
 12
 11
 10
 9
 8
 7
 6
 5
 4
 3
 2
 1

in N. T.

in sermo-
 Euangelista
 et Ap[osto]l[is]
 Graecis
 feruli rep[er]it
 ut in

in ap[osto]lica
 174
 175

Epistola #7. DANIELI HEINSIO IOHANNES COCCIVS.

ut et sententis seculo proloqui opus esse iudicio²⁹
 opinor. Caterum persuasit mihi est, ~~non~~ potuisse
 fieri, Apophtolom seculo, quin eorum loquela multum
 ex aevi consuetudine traheret. Itaque et inficiatur
 Vir doctissimus, esse aliquas, quoniam non admodum
 magni momenti, quibus Talmud lucem foret.
 Sed si aliqua sint, suspicio est, fore plura,
 quam putamus, dummodo investigaverimus. Equi-
 dem, ~~quod parvam est~~ ^{non esse, hinc} sint Gato vel illa ratione,
 quae tamen in alia causa utq; negotio vni et
 momento habeant permagnam. Nihil dico de
 illo exemplo, quod est in praefatione mea ex
 2. Cor. 5: 19. quod ~~est~~ R. T. ^{olim} no dissimulasse,
 meminisse; de quo etiam iudicium viri doctissimi
 intelligere valde cupio. De parvis. Ex animi
 mei sententia affirmo, magnum mihi esse ex iudi-
 catione et confirmatione, quam ~~fratris~~ in
 Oratione Dominica ~~est~~ ^{est} ex eo, quod
 Talmudicy dixit, ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est}
 in Jobai ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est}
 Iohanne ex ambiguitate veris ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est}
 alog. ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est}
~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est}
~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est}
 Luc. 11: 27. ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est}
 vulgare totide verbis in ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est} ~~est~~ ^{est}

et tempore
 causas alle-
 teas fere
 bi satisficere
 tur. Vera
 mihi lite-
 declarata
 ja est, ut
 da ex re
 me a ro-
 derem in
 ta stupentem,
 rem, non
 or parvo
 maximum
 his radiis,
 vis me non
 et officium
 Ecclesie
 amicus cum
 dare &
 summos
 salutaros
 Em admitti,

in N.T.

in sermone
 Evangelicorum
 et Apophtolom
 et Gato
 feruli reperio.
 Ut in

in sermone
 et Gato
 feruli reperio.
 Ut in

bat. Nam praeteriti temporis culpam officii red in-
 tegratio facile abolet; sed pertinax silentium oblivio-
 nis et neglectus crimenu trahit. Ego veri, Vir Excellentis-
 sine, serio testor, ita semper animo meo, praeter eruditionem
 exquisitissimam, obversari imaginem virtutis et meritorum egra-
 me tuorum; ut propter Gato quidem omnia mea studia, amore
 et observantiam Tibi a me debere intelligam; illam autem
 suspiciam maxime, atq; in omni studio industriaq; mea nihil
 magis exoptem, quam testimonium atq; approbationem mediocri-

* quæquã hæc parva sunt, multo me tamen
insigniter delectant, vel hanc unã ob causam,
quod ex talibus intelligo, non esse ex ipsa scri-
pta supposita et à gentibus excogitata, sed inter
à veteribus Judæis in ipsa omnia. ipso tempore et
gesta et prædicata fuisse. Taceo aliã utilitatẽ
quod in his opus, quod non potest ignorare.

+ fortasse

Quod si nescio quid in hac mea voluptate
vani est, notum tamen tibi extorqueri per vim
mentis erroris certissimum. Sed, ut ut sit,
tunc deprecor, invidia, 1. ne quis me putet
ita insanire, ut statum sine Talmude Novæ
Testamenti utiliter et recte intelligi non posse.
2. ne ita quis sententiam meam interpretetur,
quasi unica ex Judaicis ^{libris} causis libris et non
maximã partem ex sacro Codice V. T. explicanda
esse statuerem. 3. ne etiã à me quis postulet
iudicem omnium, quæ istam ad rem pertinere possunt.
Mihi enim Sulentus fuit satis, agnovisse, eos, inter
alios, esse fontes, unde aliquid tuis N. T. accedere
possit: uti, si quid tale obveniret aliquando, id
annotarem: non uti propterea Talmud prævolventem
mihi putarem. Id enim, reor, non exigua studiis
meis importaret calamitatem. Quæquã si quid
forte in maturiori ætate de præfati N. T.
meditatus fuero, in ea tractatione, quæ huc spectant
locum sibi habitura. #

82
9
N
L. 22

Ter ceteros
libros

[ex tempore et
locutis quæ
non nullam

conferunt quia
bibliotheca mea
privata est et
publica in hoc genere copia

(subscribit)

~~Atque hoc volui in praesentia doctissimi~~
~~vero~~ ^{quidem responsi} ~~perlinere~~

~~doctissimo~~ Atque hoc quidem ~~quidem~~ ad explicandam
sententiam meam doctissimi viro, Cuius
si amicitiam atque notitiam ulterius Te
pariter fuero consecutus, habebam quod
mihi ~~impe~~ gratulor impensissime.

T. R. Rudisipis?

J. C.

~~Si T. R. judicaverit me alicuius esse,
me vero doctissimo personae in hac meae
respondere, propterea huc utendum se debere;
Velim autem vobis significari quae estis sint
mei latere abstinere.~~

800
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100